

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. ובכל ארץ אחותכם
נאלה חתנו לארץ.
וירא כה כד
2. ובתי הרוצים אשר
אין להם מקח קביו על
שדה הארץ ויחשבו נאלה
התיה לו ובכל ימא:
וירא כה לא
3. כי ימנן אחיו ויקבר
מאחיתו ואלו נאלו וקרב
אליו ונאל לא ממנו
4. וירא כה כה
4א. ואש כי לא ידהל לא
נאל והשיגה ידו ויקרא
כד נאלתו:
וירא כה כו
5. לא דדו לא בן דדו
ינאלו לא משאר בשרו
משפחתו ינאלו בשרו
השיגה ידו ונאל:
וירא כה כט

הא רבנן. דלא יהי טעמא לקרא ושמרי דרורע כחו כדא מילתא
הורע נמי כמילתא אחרינא דר מריבא דגלי ביה קרא ונכחי ערי
חומה במערין גאולה גאולה משדה אחוה ויהא דאא אמינא דכית
צויה חומה ליה וגואל לו' לרשי קאמינא דרייבי טעמא לקרא: פני
הא. טהמוכר בית בעיר חומה ליה
וגואל כו' אינא למיפדך. כהא מתמינן
דלצרכה קרא למקדיש שיליה ויגאל
בזבוס דהא אמינא ליה מדרנא של מוכר
כיוס בעיר חומה שאין ליה וגואל:
הא למוכר בית בעיר חומה שכן
הורע כחו לגאול לעולם. משנה
לרשונה ואולי: אמר במקדיש יוספ
כחו לגאול לעולם. לעולמו של יובל
אחא מוכר ההוצר דאין מתחלקת
לכנסיה עד היובל: מוכר שדה אחוה
יוביס כו' לעולם. עד היובל ויגאל חורר
בכל פדיון: אף אני אינא מקדיש.

לשיקן הולך, אם גאל גאל לומר
שלוה וגואל: **כשנש שני**, דמוכר
עדה אחזה אין המוכר יכול לגאול
עד שחבטו שנה שלשית ומוכר בית
בציר חומה אינו גואל אלף דראסונה
ומנאש שאין זה וזה גואלין בשנים:
ועד עברי וכו', דלמחר לעיל (דף כז)
וגאול כולו ולא חלקו וכו' וכו' וכו'
דמא לאו השיגה כתיב (ויקרא סה): **נגאל**
בקרובים, על כרחו של לוקח
כדאשכחן בשדה אחזה (שם) וכן
גואל הקרוב אליו וגו': **אף האי** וכו'
נגאל לחצאין, לרצון קצעי
ליה דלמחר לעיל אין נגאל לחצאין
וימנא מני להכי גמר דנגאל בקרובים:
אין דינאם כפי ידו, גאולתו כשדה
אחחתו למעט גאולתו הוה דכמי
שנאמר (שם) ומנא כדי גאולתו כדי
כולו ולא כדי חצוי הילך כי חזר חב
ג"ש למגמר (סאחדא מילתא הוה דכמי
ג"ש למיגמר גאולת קרובים דלאו לגבי
גאולתו כתיבי: **בכל גאולה סתו**,
ובכל ארץ אחתהם גאולה סתו לארץ
קדש יתירה הוה ולא פירש מציח אחת:
לרבות עבדים ועבד עברי, שני גאלין
לקרובים: **כפי העתידים**, עתידות שאין
מוקפות חומה מימות יהושע: **על שדה**
סאדן יושב, הרי הן כשדה אחזה:
לקרוב חובה, על הקרובים: **וכי יש לך**
אדם בישראל, מוטיל חלק סאדן שכן
לו גואלין מורש עיקב עזר אחד מכל
ישראל קיים הוה קרוב לו: **אלא יש**
לו, וגואל אלן אין הגואל רוצה ליקח
וליימך הכחוש שהשדות ביד הקרוב:
חובה, כי לא יהיה לו גואל דריש
בשאי אפשר ביד הראוי ליושרו ליגאל
ואין הגאולה מוטלת אלף על הקרוב
מן הכל: **מאי בכל**, נכחמו גאולה
סתו לארץ: **הם ס"ל**, עבד עברי
הנמכר לעבד כוכבים: **לרבות כל**
הגאולות, העומדות ליגאל שיהא נגאל
כסדר היה, קמ"ד שיהו גאלין לקרובים
כל למתדמי: **ועבד עברי**, הנמכר לישראל
ללא חמץ ביה גאולת קרובים: **לקרוב**
קרוב קודם, דגבי שדה אחזה כתיב וכן
וגואל הקרוב אליו ולא פ"י הקרוב קרוב
קודם כי הכל דפריש דודו ברישא ואם
אין לו דוד בן דודו ולא גאול משאר בשרו:
מאי שאינו נגאל, כגון נגאל בשם
אלמא ס"ל דאין נגאל בקרובים:
יגאלנו, כתיב הנמכר לעבד סוככים
גבי קרובים ומשמע מיטעוה:
ההוא

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

כא.

הך ברייתא דקאמר דאין ליה גזול וגזול לחאזין מיירי אס לא נכתב
אס גזל יגאל" דהיי"ק קאמר לעיל שזכור וי"ל דחשמע ליה כל שיטת
הברייתא אף לפי האמת לבתר דכתיב נמי אס גזל יגאל דאי לאו הכי
אמאי נקט כל שיטה זו שאינה קיימת הוה מזי למינקט ק"י מע"ע מה

ע"ע סיפה כמו שיווא ציוול אפי' איז לוי גוואל וואל נאמאן צדעסמך מדיס שורע כח וואס גייע זיין אינעם געאלע וואסמאנעלע צדעסמך דין שאין לוי גוואל וואל נאמאן ועל פ"ט דהא יוכיח מייירי אף לפי האמת נתר דעמאס אל גאל ווא"מ מ"מ אמאי לא נקט האי ק"ו מע"ע כיון דליכא למיפדך מדי ענינה וי"ל דשדה שמדה עדיפא ליה למיפדך: משום דאיכא צ"מ ע"ע הנמכר לעובר כוכביס יוכיח.

וה"ם ולמה לי ומאז כדי גאולתו דכתיב
בשדה אחזה לחימר ששני גואל
לחלאין סיפוק ליה בק"ו מע"ש ומה
ע"ע הנזכר לעובר כוכבדי שפה
כחו ליגאל מיד וחס"ה אינו לזה גואל
וגואל לחלאין כדבסמך מוכר שדה
בחסה שסורע כמו ליגאל סח כדכתיב
אספר שני תבואות (ויקרא ס) *גאל
דן שאלן לזה גואל וגואל לחלאין וי"ל
לדכרנה אית לן לחימר חיסכא ומה
מקדש שסורע כמו ליחלק להכניס
ביוכל וחס"ה לזה גואל וגואל לחלאין
מוכר שפה כמו שסחורה לעבול ביוכל
אינו דין שלוח גואל וגואל לחלאין
וכ"ס מה למקדש שפה כמו ליגאל
מיד תחמר בתוכר שסורע כמו ליגאל
מיד מ"מ מתי חסריס שפה כחן
ליגאל מיד מתי למיגמר מהאי ק"ו
ולכוית לזה גואל וגואל לחלאין ומאחר
דמיון בתי חסריס שדה אחזה נמי
מפקי' ליה להאי דינא דמריייהו בחד
פרס' כתיבי על שדה הארץ וחסב ודכתיב
אליעזר ומאז כדי גאולתו ונאמר
במוכר שדה אחזה לומר שאינו לזה
וגואל וגואל לחלאין קד"ס למיפק
ממקדש כדפרישית ומתשאל אפינין
נמי בתי חסריס מתיס שאלן לזה
וגואל וגואל לחלאין :

מא' בבב. לכתוב גאולה תחת
 ושמעין שם לחזרה
 לקובעו חזרה ובתי התורים עכל
 וז"ל לימא דלמי לרבות ענד עכל
 יש לומר דמשמע ליה דלמי לרבו
 מידי דגאולת קרקע דכמיני וכל
 מין משמע דוקא לרן מרבינן:
 לקובעו

ואמרו לה רכנא לרב אשי בשלמא למ"ד לרבות
וכתיב בכל אלמ"ד לרבות בתי חצרים מאי בכל
ימה ת"ל יגאלנו יגאלנו יגאלנו ג' פעמים לרבות כל
דר הוה מאי לאו בתי ערי חומה ועבד עברי לא בתי
חצרים ושדה אחוה בהריא כתיב על שדה הארץ
בר צחק ל לקרוב קרוב קודם ה"ג לקרוב קרוב קודם
יצחק אהא דאיבעיא להו עבד עברי הנמכר לישראל
נאל לקרובים אליבא דרבי לא תבעי לך דאמר
נאל בשש אלמא לא מיפרק כי חיבעי לך אליבא
דשכיר ולא דרשי יגאלנו או דילמא יגאלנו לזה ולא
התנו לרבות בתים ועבד עברי מאי לאו בתי ערי חומה
וראל לא עבד עברי הנמכר לעובד מוכבים עבד עברי
בהריא כתיב ביה או דודו או בן דודו יגאלנו
ההוא

עין משפט
גר מצוה

ר"א א מ"י פ"יב מהל'
 שמוטה הלכה ב:
ר"ב ב מ"י שם פ"יא
 הלכה יח:
ר"ג ג מ"י שם פרק יב
 הלכה ב:
ר"ד ד מ"י שם פרק יא
 הלכה יח:
ר"ה ה מ"י פרק כ מהל'
 ענדים הל' י:

מוסף רשמי

בתי חצירים. מחרתם
מלחם יעירות סמכות
מלחן ממה יסדורא כ
מלחן וכי יש לך
אדם בישראל שאין לו
גוילים. אף אין לו קו
בה לא אף יש ענין עד
יעקב אבינו הקדוש קרוב
לנו (בבא קטא) קשיא.
והפסוק קשה להן
אכל לא מיתחבן משהדין
קשיא. מי ששינו גנאל
באלה. מנחל לרשאל לא
למה היה מלחם הקדוש.
למה נקח לו מיתחבן אלה
גנאל מלחם יעירי מלח

וסף תוספות

א. והייתי דן אותו קי'
דברייאא והייתי אימר נמי
כבתי ערי חומה שאני
לזה וגואל וגואל לחצאין
דהוה ילמינן גאולתו
משרה אחוזה, תוס'
הרא"ש. ב. כנ"א, קרקע
מקרקע ניתא ליה למילף,
תוס' הרא"ש ועי'
מהרש"א.

